

fandelig en Samfundſopgave, der foreligger i denne Bevægelse, og i et lille Land, der ſtaar ſom vort, gjælder det i Sandhed om, at Staten griber ind i Alt, hvad der kan kaldes Samfundſopgaver. Derfor mener jeg, at vi ſkulle ſtøtte denne Forening paa beſtde Maade og anbefaler Forſlaget derom.

Buſt: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning, at det pleier ikke at være tilladt eller at være Skik her at komme ind paa, hvad der er forhandlet i et Udvalg; derfor ſkal jeg ikke komme ind derpaa. Kunde det ſke, ſaa kunde det nok hælde, at jeg ſkulde kunne hævde, at der ogſaa for mig har været en Grund til Nægtelse af diſſe Bevillinger til Jernbanestationer. Jeg vil ogſaa takke den ſidſte ærede Taler for hans Atteſt paa et andet Punkt overfor det miniſterielle Emøeri med Henſyn til denne Sag; thi hele Udvalget har været enigt for Aaringer ſiden og har begyndt for Aar ſiden at opfordre Miniſteriet til at komme med Regler, hvorefter man kunde tage ſig af den Sag; men deſnagtet er det ikke ſket. Det maa det ærede Medlem lade ſtaa ſom et nyt Vidnebyrd om, hvorledes vi Landboere ikke kunne være tjente med denne Miniſteriets Optræden overfor os i ſlige Sager ſelv fra et reelt Standpunkt. Jeg maa takke det ærede Medlem, fordi han med ſin Taushed har maattet bevidne, at Miniſteriet har handlet ſaaledes i denne Sag i en Række af Aar.

Judenrigsminiſteren (Finſen): Jeg agter ikke at indlade mig i en yderligere Drøftelse af Spørgsmaalet om Betingelserne for Stationers Oprettelse, men foranlediget af de Bemærkninger, der ere fremkomne fra ærede Medlemmer, navnlig fra det ærede Medlem for Ribe Amtſ 3die Valgkreds (Buſt),ønſter jeg kun at gjentage, hvad jeg ſagde før. Og for ſig ſtjønner jeg ikke rettere, end at de Betingelser, hvorunder der tidligere har været bevilget Oprettelse af Stationer, maa betragtes ſom billige, naar man ſer dem baade fra Statiſkaſens og fra de vedkommende, nærmest intereſſerede Beboeres Synſpunkt; men naar jeg yttrede, at jeg, hvis denne Sag henviſes til mig, ſelvſølgelig vil tage den under nøie Overveieſe, ſaa ligger deri ganſke ſimpelt, at jegønſter at naae en Overenſtomt med Rigsdagen om denne Sag ſom om andre. Om det vil lykkes, ſtaar jo ikke i min Magt at afgjøre; thi til at opnaa en Overenſtomt hører der jo to Parter: Jeg haaber, at det maa kunne lykkes at naae en ſaaдан Overenſtomt, hvorved den Stilleſtaaen, om jeg maa bruge dette Udtryk, ſom har fundet Sted i nogle Aar

med Henſyn til dette Spørgsmaals Afgjørelſe, maa føres til en lykkelig Ende.

Brix: Det er kun med et Par Ord, jeg vilde anbefale det Andragende, jeg har indleveret fra Foreningen til Læringeres Uddannelse. Dette Andragende er jo ikke billigt af Flertallet; men jeg tror, at hvis de Herrer kjendte den Forening, hvorom der er Tale, og hvorledes den virker, vilde de ſtille ſig anderledes dertil. Den har ikke alene det almindelige Formaal at opfylde de Krav, der ere komne frem efter Lovsvæſenets Opbevelſe med Henſyn til en Forbedring af Forholdet mellem Læringer og Mestere, men den har ogſaa viiſt ſin Virkſomhed deri, at den har grundet et Hjem for Læringer, hvoraf mange ere forældreløſe og ſtaa aldeles blottede for Hjælp i Livet, udsatte for allehaande Friſtelſer, ſom Hovedſtaden kan frembyde. For ſaa danne Læringer er der grundet et Hjem, og der bliver ſørgt for dem der, indtil de kunne ſørge for ſig ſelv. Denne Beſtræbelſe forekommer mig at have en ſaa human Karakter og at ligge de Beſtræbelſer, ſom man fra Rigsdagens Side pleier at ſtøtte, ſaa nær, at jeg ikke kan tro Andet, end at de Herrer, naar de bleve nøiere bekyndte med Forholdene, vilde underſtøtte den. Da Tiden er ſaa vidt fremrykket, ſkal jeg ikke yderligere opholde Thinget

Bederfinch-Madsen: Ogſaa jeg føler Trang til at anbefale Andragendet fra Totalaſholdsforeningen. Jeg tror ganſke viſt ikke, at det vil lykkes denne Foreningſ Beſtræbelſer fuldstændig at afſtaffe Driftfældigheden. For at man ſkal kunne afſtaffe eller hæmme Driftfældigheden tror jeg, at man maa gaa ganſke andre Veie, nemlig at man maa komme ind paa en ſocial Lovgivning, der vil have til Følge, at den arbejdende Befolkning kan faae bedre Hjem, bedre Fortjeneste, overhovedet bedre materielt Velvære. Som Forholdene ere nu, hvor en ſtor Del af den arbejdende Befolkning har en lille Fortjeneste, maa arbejde fra den tidlige Morgen til ſent om Aftenen og har daarligt Hus og Hjem, kan man ikke undre ſig over, at naar Lørdag Aften kommer, og de faae nogle Stillinger i Haanden, kunne de faae Lyſt til at have et glad Døbt og ſaa tage et Glas i Haanden. Jeg tror alſaa, at for at hæve Driftfældigheden maa man komme ind paa en ſocial Lovgivning, der kan ſtabe materielt Velvære for de arbejdende Klaſſer; men jeg er ganſke viſt ikke blind for, at den Bevægelse, ſom Totalaſholdsforeningen har ſat i Gang her i Danmark, har gode Følger, idet den bidrager til at aabne Vinene for de